

31993L0076

22.9.1993

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 237/28

DIRECTIVA 93/76/CEE A CONSILIULUI
din 13 septembrie 1993
de limitare a emisiilor de bioxid de carbon prin îmbunătățirea eficienței energetice (SAVE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 130s și 235,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât, prin Rezoluția sa din 16 septembrie 1986 ⁽⁴⁾, Consiliul a stabilit noile obiective ale politicii energetice comunitare pentru 1995 și a preconizat convergența politicilor statelor membre;

întrucât Consiliul de miniștri ai mediului și energiei a fost de acord, la întâlnirea din 29 octombrie 1990, că statele membre și Comunitatea, presupunând că alte țări importante își vor asuma angajamente similare și recunoscând obiectivele identificate de un anumit număr de state membre în vederea stabilizării sau reducerii emisiilor până la diferite date, sunt dispuse să ia măsuri în sensul atingerii unei stabilizări a emisiilor totale de bioxid de carbon până în anul 2000 la nivelul din 1990 în întreaga Comunitate; întrucât s-a convenit, de asemenea, ca statele membre care pornesc de la un consum energetic relativ scăzut și, prin urmare, de la un nivel mic de emisii măsurate pe cap de locuitor sau, în conformitate cu alte criterii corespunzătoare, să aibă dreptul, în privința bioxidului de carbon, la obiective și/sau strategii corespunzătoare nivelului lor de dezvoltare economică și socială, continuând să îmbunătățească eficiența energetică al activităților lor economice;

întrucât, prin Decizia 91/565/CEE, Consiliul adoptă programul SAVE în scopul promovării eficienței energetice în Comunitate ⁽⁵⁾;

întrucât articolul 130r din tratat prevede faptul că obiectivele de acțiune ale Comunității privind mediul trebuie să se îndrepte spre asigurarea unei utilizări prudente și raționale a resurselor naturale; întrucât, luând în considerare faptul că resursele naturale includ produse petroliere, gaze naturale și combustibili solizi, care sunt surse esențiale de energie, dar și principalele surse de emisii de bioxid de carbon;

întrucât tratatul nu a prevăzut în altă parte autoritatea necesară pentru a legifera aspectele energetice ale programelor prevăzute în prezenta directivă, trebuie să se recurgă, de asemenea, la articolul 235 din tratat;

întrucât sectoarele rezidențiale și terțiare absorb aproximativ 40 % din consumul final de energie din Comunitate și se dezvoltă în continuare, evoluție care nu va face decât să accentueze consumul lor energetic și, de asemenea, emisiile de bioxid de carbon;

întrucât obiectivul prezentei directive este conservarea calității mediului și asigurarea unei utilizări prudente și raționale a resurselor naturale, probleme care nu sunt de competența exclusivă a Comunității;

întrucât este necesar un efort colectiv al tuturor statelor membre, implicând măsuri la nivel comunitar, pentru limitarea emisiilor de bioxid de carbon și promovarea utilizării raționale a energiei;

întrucât măsurile trebuie să fie determinate, în conformitate cu principiul subsidiarității, de către statele membre pe baza potențialelor îmbunătățiri în domeniile de randament energetic, de eficiență a costurilor, de fezabilitate tehnică și de impact asupra mediului;

întrucât, furnizând informații obiective despre caracteristicile energetice ale clădirilor, certificarea energetică va contribui la creșterea transparenței pe piața imobiliară și la încurajarea investițiilor în economisirea energiei;

întrucât facturarea pentru ocupanții clădirilor a încălzirii, a climatizării și a costurilor de apă caldă calculate, într-o proporție corespunzătoare, pe baza consumului real, va contribui la economisirea energiei în sectorul rezidențial; întrucât este de dorit ca ocupanții acestor clădiri să își poată regla consumul propriu de căldură, apă rece și caldă; întrucât recomandările și rezoluțiile adoptate de Consiliu privind facturarea costurilor de încălzire și apă caldă ⁽⁶⁾ au fost aplicate în doar două state membre; întrucât o proporție semnificativă a costurilor de încălzire, aer condiționat și apă caldă sunt încă facturate pe baza altor factori decât consumul energetic;

⁽¹⁾ JO C 179, 16.7.1992, p. 8.

⁽²⁾ JO C 176, 28.6.1993.

⁽³⁾ JO C 19, 25.1.1993, p. 134.

⁽⁴⁾ JO C 241, 25.9.1986, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 307, 8.11.1991, p. 34.

⁽⁶⁾ Recomandarea 76/493/CEE (JO L 140, 28.5.1976, p. 12).

Recomandarea 77/712/CEE (JO L 295, 18.11.1977, p. 1).

Rezoluția din 9.6.1980 (JO C 149, 18.6.1980, p. 3).

Rezoluția din 15.1.1985 (JO C 20, 22.1.1985, p. 1).

întrucât sunt necesare noi modalități de sprijin financiar pentru promovarea investițiilor pentru economisirea energiei în sectorul public; întrucât, din această perspectivă, statele membre autorizează și exploatează în totalitate posibilitățile oferite de finanțarea de către terți;

întrucât clădirile au un impact asupra consumului energetic pe termen lung; întrucât noile clădiri ar trebui prin urmare dotate cu izolație termică performantă adaptată condițiilor climatice locale; întrucât aceasta se aplică și clădirilor care aparțin autorităților publice atunci când acestea trebuie să dea un exemplu, având în vedere considerațiile energetice și de mediu;

întrucât întreținerea periodică a cazanelor contribuie la menținerea reglării corecte în conformitate cu specificațiile produsului și, în acest sens, la asigurarea unor performanțe optime din punct de vedere energetic și de mediu;

întrucât industria este în general dispusă la utilizarea mai eficientă a energiei pentru a-și realiza propriile obiective economice; întrucât auditurile energetice ar trebui promovate în special în întreprinderile cu consum mare de energie în scopul îmbunătățirii semnificative a eficienței energetice în acest sector;

întrucât creșterea eficienței energetice în toate regiunile Comunității va întări coeziunea economică și socială în Comunitate, astfel cum prevede articolul 130a din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Scopul prezentei directive este realizarea de către statele membre a obiectivului de limitare a emisiilor de bioxid de carbon prin îmbunătățirea eficienței energetice, în special prin elaborarea și punerea în aplicare de programe în următoarele domenii:

- certificarea energetică a clădirilor;
- facturarea costurilor de încălzire, aer condiționat și apă caldă pe baza consumului real;
- finanțarea din terțe surse a investițiilor vizând creșterea eficienței energetice în sectorul public;
- izolarea termică a clădirilor noi;
- inspecția regulată a cazanelor;
- audituri energetice în întreprinderile cu consum mare de energie.

Programele pot include acte cu putere de lege, norme și instrumente economice și administrative, informări, conștientizare și acorduri voluntare al căror impact poate fi evaluat în mod obiectiv.

Articolul 2

Statele membre elaborează și pun în aplicare programe pentru certificarea energetică a clădirilor. Certificarea energetică a clădirilor, care constă dintr-o descriere a caracteristicilor lor energetice, trebuie să ofere viitorilor utilizatori informații despre eficiența energetică a clădirii.

Acolo unde este necesar, certificarea poate include și opțiuni pentru îmbunătățirea acestor caracteristici energetice.

Articolul 3

Statele membre elaborează și pun în aplicare programe pentru facturarea costurilor de încălzire, climatizare și apă caldă, în proporție corespunzătoare, pe baza consumului real. Aceste programe permit împărțirea costurilor acestor servicii între utilizatorii întregii clădiri sau a unei părți a acestora pe baza cantității exacte de căldură, apă rece și caldă consumate de fiecare ocupant. Clădiri sau părțile de clădire avute în vedere sunt cele alimentate de o instalație colectivă de încălzire, climatizare sau apă caldă. Ocupanții acestor clădiri trebuie să își poată regla consumul propriu de căldură, apă rece și apă caldă.

Articolul 4

Statele membre elaborează și pun în aplicare programe pentru autorizarea finanțării din terțe surse a investițiilor vizând creșterea eficienței energetice în sectorul public.

În sensul prezentei directive, „finanțare din terțe surse” reprezintă furnizarea globală de servicii de auditare, instalare, operare, întreținere și de finanțare a unei investiții vizând creșterea eficienței energetice, recuperarea costurilor acestor servicii depinzând, fie total, fie parțial, de nivelul de economisire a energiei.

Articolul 5

Statele membre elaborează și pun în aplicare programe, astfel încât clădirile noi să fie dotate cu o izolare termică eficientă, dintr-o perspectivă pe termen lung, pe baza standardelor stabilite de statele membre, luând în considerare condițiile sau zonele climatice și destinația clădirii.

Articolul 6

Statele membre elaborează și pun în aplicare programe pentru inspecția periodică a instalațiilor de încălzire cu putere utilă nominală mai mare de 15 kW, în scopul îmbunătățirii condițiilor de funcționare din punctul de vedere al consumului energetic și al limitării emisiilor de bioxid de carbon.

Articolul 7

Statele membre elaborează și aplică programe în scopul promovării efectuării periodice de audituri energetice ale întreprinderilor industriale mari consumatoare de energie pentru îmbunătățirea eficienței lor energetice și limitarea emisiilor de bioxid de carbon și pot adopta dispoziții similare și pentru alte întreprinderi mari consumatoare de energie.

Articolul 8

Statele membre stabilesc domeniul de aplicare a programelor prevăzute la articolele 1-7, pe baza îmbunătățirilor potențiale în materie de eficiență energetică, eficiență a costurilor, fezabilitate tehnică și impact asupra mediului.

Articolul 9

Statele membre raportează Comisiei din doi în doi ani rezultatele măsurilor luate pentru punerea în aplicare a programelor prevăzute în prezenta directivă. Prin aceasta, ele informează Comisia despre ansamblul măsurilor adoptate. În plus, statele membre pun la dispoziția Comisiei, la cerere, justificarea conținutului programelor, luând în considerare articolul 8.

În studierea rapoartelor statelor membre, Comisia este asistată de comitetul consultativ prevăzut în Decizia 91/565/CEE, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 din decizia menționată.

Articolul 10

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege, normele administrative și/sau alte măsuri menționate la articolul 1, necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive cât mai curând posibil și până la 31 decembrie 1994. Statele membre trebuie să adopte toate dispozițiile necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei directive.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. Prin analogie aceasta se aplică și în cazul transpunerii programelor în altă formă.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele dispozițiilor de drept intern și/sau celelalte măsuri menționate la articolul 1, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 11

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 13 septembrie 1993.

Pentru Consiliu

Președintele

Ph. MAYSTADT